

MINE FOLK

*Mine folk
har møtt dagan sine
her
i fattigfjoran
skuvd ut båt fra islagte streinner
pint fram potetlainn
meilla ræbban
nåkken høystrå til krætturan
attåt daugras og tang.*

*I ver og i vijnn
i fuglan sin ferdsel
mikeli og barsok
såg dem merka for mangt:
pinvåra, godsomra
snyfaill og frostnetter
veksten for kommanes år.*

*Mot sjukdom va råd -
dem koinne så mangt:
omslag og smorning - litt «sterkt»
lese for verken
stemme for blod
kopping der plagan va svær.*

*Til kæm sko dem klage
dem tok det som kom
dagan va breijddfoill
av bale for føa
møste dem garnbruke
stufte ei ku
tape va demmes
utveian få.*

*Hit va dem samlas
'synnana - norant
austant kom kvænfolke
jaga av svoilt
ingen kainn dainse
med dauen i hælan
tongfløtt va foten
livsviljen sterk.*

*Slite
va arven
dem rikelig høsta
nøysomhet
loven som staka ut vei
glea va sjelden
for skjær til å vare
alvoret - sorga og sakne
va viss*

*Solsommars glea
bar tørken i fange
misvekst
va kaillsommargaven*

*her nord
stijlla før stormen
har mange fådd sainne
korsen då syngje
før fjoren va rodd.*

*Mørkna og storman
kjølda og kave
maksla et alvorsfolk
hårdført og seigt -
gledens små blomster
varmen og vona
oftast fikk klakne
i fattiglainns jord.*

*Ja, mine folk
har levd dagan sine her
i fattigfjoran -
hjelpt en ainn en
uten mange ord
vært tilfreds med sine slitardaga -
stridd før håpet om en gledesdag
hos sin Gud i himlens høye saler
attom jordelivets pilgrimsferd.*

*Mine folk.
Slik har eg sedd det her folke:
slitaren's ijnnsats i fattigmainnskår
løfte fram lainne
mot rikare daga.
Slik har eg møtt det her folke
ja - dem e mine folk.*

Reidun Mellem